

[Formanden.]

I skrivelse af dags dato meddeler ministeren for offentlige arbejder, at han agter mundtligt her i tinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændringer i statsbane-loven (lov nr. 336 af 27. juni 1946).

I skrivelse af samme dato meddeler ministeren for offentlige arbejder, at han agter skriftligt her i tinget at fremsætte:

Forslag til lov om tillæg til postlov nr. 288 af 9. maj 1919.

I skrivelse af dags dato meddeler justitsministeren, at han ønsker mundtligt her i tinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring i lov nr. 144 af 1. juli 1927 om motorkøretøjer, jfr. lov nr. 130 af 14. april 1932.

Med skrivelse af 15. d. m. fremsender udenrigsministeren eksemplarer af beretning angående den diplomatiske konference til udarbejdelse af konventioner til beskyttelse af krigens ofre, afholdt i Genève 21. april til 12. august 1949. Eksemplarer er omdelt.

Udvalget angående forslag til lov om bemyndigelse til foretagelse af visse ekspropriationer m. v. har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer er omdelt.

Folketingsmand Boeck-Hansen har meddelt mig, at han ønsker til ministeren for offentlige arbejder at stille følgende spørgsmål:

Hvornår agter ministeren at lade de farlige vejsving og „nåleøjer“, som statsbanerne har ødelagt de danske landeveje med, omlægge? Her er jo spørgsmål om livsfare.

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets næstkommende spørgetid.

I skrivelse af 14. d. m. meddeler formanden for det af rigsdagen i henhold til grundlovens § 45 nedsatte fællesudvalg til valg af medlemmer til kommissioner og hverv, at fællesudvalget har valgt landstingets formand, fru Ingeborg Hansen til for tiden indtil 31. oktober 1951 at indtræde som medlem af Rask-Ørsted fondens bestyrelse i stedet for justitsminister Steincke.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting

at fremsætte *forslag til lov om afgift af forlystelser.*

Den nugældende forlystelsesafgiftslov er af 1. april 1922. I tidens løb er der ved forskellige love foretaget enkelte ændringer i 1922-loven. Nu er en gennemgribende revision af denne lov anset for fornøden. Efter den stærke udvikling, der har fundet sted på forlystelseslivets område, passer 1922-lovens afgiftsregler meget ofte ikke mere. Praktiseringen af loven har derfor i de senere år voldt afgiftsmyndighederne store vanskeligheder, og de afgiftsmæssige resultater, man er kommet til, har i mange tilfælde måttet forekomme helt urimelige. Bl. a. er forlystelser, der efter deres karakter givet burde falde ind under en forlystelsesafgift, på grund af de gældende reglers utilstrækkelighed i stort omfang gået fri for afgift. Dertil kommer, at synspunkterne for, hvorledes de forskellige forlystelser afgiftsmæssigt bør placeres, jo også kan ændre sig, og en sådan ændring må formentlig antages i nogen grad at have fundet sted. Der kan i denne forbindelse henvises til, at koncerter, der efter 1922-loven var afgiftspligtige, ved ændringsloven af 12. juli 1946 blev gjort afgiftsfri. Endelig må det tages i betragtning, at den økonomiske udvikling kan have ført med sig, at erhverv indenfor forlystelseslivet ikke længere kan bære den forlystelsesafgift, som efter de nugældende regler skal svares. Hensynet hertil har i høj grad været medvirkende til, at man nu foreslår teaterforestillinger gjort afgiftsfri, således som forholdet allerede nu er for koncerter vedkommende. Det er det samme hensyn, der har motiveret, at forlystelsesafgiften for væddeløb med tolistorspil, der ved ændringsloven af 12. juli 1946 forhøjedes fra 40 pct. til 60 pct., nu foreslås ført tilbage til sin tidligere størrelse. Den ved samme ændringslov skete forhøjelse af forlystelsesafgiften for biografrestillinger fra 40 pct. til 60 pct. foreslås bibeholdt. Således som nærmere udviklet i bemærkningerne til lovforslagets § 6, findes der ikke tilskräkeligt grundlag for ændring på dette punkt.

Efter de nugældende regler findes der 3 afgiftssatser: 60 pct., 40 pct. og 20 pct., beregnet af netto-entreindtægten, det vil sige billetprisen eksklusive afgiften. Denne beregningsmåde må man tage i betragtning, hvis man ikke skal få et forkert indtryk af afgiftens højde. Hvis man f. eks. giver 1 kr. 60 øre for en biografbillet, er netto-entreindtægten 1 kr., medens de 60 øre er afgiften. Regnet af billetprisen 1 kr. 60 øre udgør afgiften ikke 60 pct., men